

Veľká večiereň na sviatok Zosnutia našej presvätej Vládkyne, Bohorodičky Márie, vždy Panny

(15. augusta)

Na začiatku kňaz oblečený vo felóne okiada celý chrám. Potom začína:

Kňaz: Požehnaný Boh náš teraz
i vždycky i na veky vekov.

Lud: Amen.

Pod'te, pokloňme sa Kráľovi
nášmu Bohu.

**Pod'te, pokloňme sa Kristovi
Kráľovi, nášmu Bohu.**

Pod'te, pokloňme sa a padnime
pred samým Pánom Ježišom
Kristom, Kráľom a Bohom
naším.

Jerėj: Blahosloven Bóh náš,
vsehdá, nýňi i prísno, i vo víki
vikóv.

Lík: Amíň.

Prijidíte, poklonímsja carévi
nášemu Bóhu.

**Prijidíte, poklonímsja
Christú, carévi nášemu Bóhu.**

Prijidíte, poklonímsja i
pripadém samomú Hóspodu
Iisúsu Christú, carévi i Bóhu
nášemu.

A nasleduje úvodný 103. žalm. Počas neho sa kňaz pred ikonostasom modlí tiché modlitby.

Dobroreč, duša moja, Pánovi; * Pane, Bože môj, ty si nesmierne veľký.

Odel si sa do slávy a veleby, * do svetla si sa zahalil ako do rúcha.
Nebesia rozpínaš ako stan, * nad vodami si buduješ komnaty.

Po oblakoch vystupuješ ako po schodoch, * na krídlach vánku sa prechádzaš.

Vetry sú tvojimi poslami, * ohnivé plamene tvojimi služobníkmi.

Zem si postavil na jej základoch, * nevychýli sa nikdy-nikdy.

Oceán ju prikryl s' a odev, * nad vrchmi vody zastali.

Pred tvojou hrozbou odtiekli, * zhrozili sa pred tvojím hlasom hromovým.

Vybehli na vrchy, stiekli do údolia, * na miesto, ktoré si im vyhradil.

Položil si hranicu a neprekročia ju, * ani viac nepokryjú zem.

Prameňom dávaš stekať do potokov, * čo tečú pomedzi vrchy

a napájajú všetku poľnú zver * aj divým oslom hasia smäd.

Popri nich hniezdi nebeské vtáctvo, * spomedzi konárov zaznieva ich pieseň.

Zo svojich komnát zvlažuješ vrchy, * plodmi svojich diel sýtiš zem.

Tráve dávaš rásť pre ťažný dobytok * a byli, aby slúžila človeku.

Zo zeme vyvádzaš chlieb * i víno, čo obveseľuje srdce človeka;

olejom rozjasňuješ jeho tvár * a chlieb dáva silu srdcu človeka.

Sýtia sa stromy Pánove * aj cédre Libanonu, čo on zasadil.

Na nich si vrabce hniezda stavajú * a na ich vrcholcoch bývajú bociany.

Vysoké štíty patria kamzíkom, * v skalách sa skrývajú svište.

Na určovanie času si mesiac utvoril; * slnko vie, kedy má zapadať.

Prestieraš tmu a nastáva noc * a povylieza všetka lesná zver.

Levícata ručia za korisťou * a pokrm žiadajú od Boha.

Len čo vyjde slnko, utiahnu sa * a ukladajú sa v svojich dúpätách.

Vtedy sa človek ponáhl'a za svojím dielom, * za svojou prácou až do večera.

Aké mnohoraké sú tvoje diela, Pane! * Všetko si múdro urobil.

Zem je plná tvojho stvorenstva. * Tu more veľké, dlhé a široké,

v ňom sa hemžia plazy bez počtu, * živočíchy drobné i obrovské.
Po ňom sa plavia lode * i Leviatan, ktorého si stvoril, aby sa v ňom
ihral.

Všetko to čaká na teba, * že im dáš pokrm v pravý čas.

Ty im ho dávaš a ony ho zbierajú; * otváraš svoju ruku, sýtia sa
dobrotami.

**Len čo odvrátiš svoju tvár, už sa trasú; * odnímaš im dych a
hneď hynú a vracajú sa do prachu.**

Keď zošleš svojho ducha, sú stvorené * a obnovuješ tvárnosť zeme.

**Pánova chvála nech trvá naveky; * zo svojich diel nech sa teší
Pán.**

Pozrie sa na zem a rozochvieva ju, * dotkne sa vrchov a ony chrlia
dym.

**Po celý život chcem spievať Pánovi * a svojmu Bohu hrať, kým
len budem žiť.**

Kiež sa mu moja pieseň zapáči; * a ja sa budem tešiť v Pánovi.

Nech zo zeme zmiznú hriešnici a zločincov nech už niet. *

Dobroreč, duša moja, Pánovi.

Slnko vie, kedy má zapadať, * prestieraš tmú a nastáva noc.

Aké mnohoraké sú tvoje diela, Pane! * Všetko si múdro urobil.

Sláva, i teraz:

Aleluja, aleluja, aleluja, sláva tebe, Bože. (malá poklona)

Aleluja, aleluja, aleluja, sláva tebe, Bože. (malá poklona)

Aleluja, aleluja, aleluja, sláva tebe, Bože. (obidva klišosy spolu; malá poklona)

Nasleduje veľká (mirná ekténia). Diakon: Modlime sa v pokoji k Pánovi.

Eud na každú prosbu odpovedá: Pane, zmiluj sa.

A berie sa prvá katísma (žalmy 1 - 8). Väčšinou sa z nej spievajú vybrané verše:

Blažený muž, aleluja, ktorý nechodíeva podľa rady
ničomných, na cestu hriešnych ľudí nevkročí a v kruhu nehanblivcov
nevysedáva. Aleluja, aleluja, aleluja.

Po nej nasleduje malá ekténia:

Diakon: Znova a znova v pokoji modlime sa k Pánovi.

Eud: Pane, zmiluj sa.

Zastaň sa a spas nás, zmiluj sa a zachráň nás, Bože, svojou milosťou.

Lud: Pane, zmiluj sa.

Presvätú, prečistú, preblahoslavenú a slávnú Vládkyňu našu, Bohorodičku Máriu, vždy Pannu i všetkých svätých spomínajúc, sami seba, druh druhu i celý náš život Kristu Bohu oddajme.

Lud: Tebe, Pane.

Kňaz zvolanie: Lebo ty vládneš a tvoje je kráľovstvo a moc i sláva, Otca i Syna i Svätého Ducha, teraz i vždycky i na veky vekov.

Lud: Amen.

A nasleduje žalm 140. Spievame na príslušný hlas.

Pane, ja volám k tebe, * vyslyš ma, vyslyš ma, Pane. * Pane, ja volám k tebe, * vypočuj hlas môj, * keď volám k tebe, ** vyslyš ma, Pane.

Moja modlitba nech sa vznáša k tebe ako kadidlo, * a pozdvihnutie mojich rúk * ako obeť večerná ** vyslyš ma, Pane.

(Prípadne sa berú ďalšie verše žalmov 140, 141, 129)

A spievame spievame 8 stichír na 1. hlas (samopodoben - O dávnoje čúdo!):

Verš (Ž 129): **Z hlbín volám k tebe, Pane, - Pane, vypočuj môj hlas.**

Ó, aký úžasný div: * Prameň Života * kladú do hrobu * a hrob sa stáva rebríkom do neba. * Veselte sa, Getsemany, * svätý dom Bohorodičky. * Volajme, veriaci, * pod vedením Gabriela: * Milostiplná, raduj sa, * s tebou je Pán, ** ktorý cez teba preukazuje svetu veľké milosrdenstvo.

Nakloň svoj sluch k mojej úpenlivej prosbe. *A znovu spievame prvú stichiru.*

Na 6 stichír: **Ak si budeš, Pane, nepravosť uchovávať v pamäti, - Pane, kto obstojí? - Ale u teba je odpustenie hriechov.** *A znovu spievame prvú stichiru.*

Spolieham sa na teba, Pane, - moja duša sa spolieha na tvoje slovo, - moja duša dúfa v Pána.

Úžasnú sú tvoje tajomstvá, * Bohorodička: * Stala si sa trónom Najvyššieho, Vládkyňa, * a dnes si prešla zo zeme do neba. * Tvoja sláva je hodná Boha, * veď žiari zázrakmi dôstojnými Boha. * Panny, vystúpte do výšin * s Matkou Kráľa. * Milostiplná, raduj sa, * s tebou je Pán, ** ktorý cez teba preukazuje svetu veľké milosrdenstvo.

Väčšmi ako strážcovia vyčkávajú dennicu, - nech dúfa Izrael v Pána. *A znovu druhú stichiru.*

Lebo u Pána je milosrdenstvo a hojné vykúpenie, on sám vykúpi Izraela zo všetkých jeho neprávostí. *A znovu druhú stichiru.*

(Žalm 116): **Chváľte Pána, všetky národy, - oslavujte ho, všetci ľudia.**

Tvoje zosnutie oslavujú * mocnosti, tróny, * kniežatstvá a panstvá, sily, * cherubíni a bázeň vzbudzujúci serafíni. * Radujú sa obyvatelia zeme * a tešia sa z tvojej božskej slávy. * Klaňajú sa králi * s archanjelmi a anjelmi a spievajú: * Milostiplná, raduj sa, * s tebou je Pán, ** ktorý cez teba preukazuje svetu veľké milosrdenstvo.

Lebo veľké je jeho milosrdenstvo voči nám a pravda Pánova trvá na veky. *A opäť predošlú stichiru.*

Sláva: I teraz:

Božím zázrakom bohonosní apoštoli * oblakmi do výšky zdvihnutí zo všetkých končín zeme * prišli k tvojmu prečistému a životodarnému telu * a s láskou ho bozkali. * Najvyššie nebeské mocnosti prišli spolu so svojim Vládcom * a preniknuté úžasom sprevádzali prečisté telo, * ktoré prijalo Boha, * v plnej nádhere ho predišli * a neviditeľne volali najvyšším veliteľom nebeských zástupov: * Hľa, prišla Kráľovná všetkých, Božia dcéra. * Zdvihnite brány a vyvýšte ju nad celý svet, * matku večného Svetla, * lebo vďaka nej sa uskutočnila spása pre celý ľudský rod. * Nedokážeme na ňu hľadieť * a nie je možné vzdať jej primeranú úctu, * jej výnimočnosť presahuje každé chápanie. * Preto, Prečistá Bohorodička, * ktorá naveky žiješ s Kráľom, darcom života, a svojim dieťaťom, * ustavične sa modli, aby zachoval a zachránil svoj nový ľud * pred každým nepriateľským úkladom. * Získali sme Ťa ako zástankyňu ** a slávnostne Ťa na veky blahorečíme.

Počas poslednej stichiry kňaz s diakonom konajú vchod s kadidlom. Diakon alebo kňaz: Premúdrosť. Stojme úctivo!

Svetlo tiché, svätej slávy, -
nesmrteľného Otca nebeského, -

Svíte tichij svjatýja slávy
bezsmrtnaho, Otcá nebésnaho,

Svätého Blaženého, - Ježišu
Kriste, - keď sme prišli
k západu slnka - a videli žiaru
večernú, - ospevujeme Otca i
Syna i Svätého Ducha, Boha. -
Je dôstojné preľúbeznými
hlasmi oslavovať teba, Synu
Boží, - ktorý dávaš život celému
svetu, - preto ťa celý vesmír
velebí.

svjatáho, blažennaho, Iisúse
Christé: prišedše sólca na
západ, vídivše svít večernij,
pojém Otcá, i Sýna, i Svjatáho
Dúcha, Bóha. Dostójin jesí vo
vsjá vremená pít býti hlásy
prepodóbnymi, Sýne bóžij,
živót dajáj vsemú míru, jehóže
rádi vés mír slávit Ťa.

Diakon: Vnímajme! *Kňaz:* Pokoj všetkým! *Diakon:* Premúdrost'
vnímajme!

Prokimen dňa.

Čítania: Gn 28, 10-17 Ez 43, 27- 44, 4 Prís 9, 1-11

Nasleduje suhubá (násobená) ekténia.

Diakon: Prosme všetci z celej duše a z celej svojej mysle volajme.

Eud: Pane, zmiluj sa.

Pane a Vládca, Bože našich otcov, prosíme ťa, vypočuj nás a zmiluj
sa.

Eud: Pane, zmiluj sa.

Zmiluj sa, Bože, nad nami pre svoje milosrdenstvo, prosíme ťa,
vypočuj nás a zmiluj sa.

Eud: Pane, zmiluj sa. (3 razy) *Takisto za každou d'alšou prosbou.*

Večerný hymnus (Spodóbi Hóspodi):

Ráč nás, Pane, tento večer
zachrániť od hriechu. *
Velebíme ťa, Pane, Bože
otcov našich. Chválime a
oslavujeme tvoje meno na
veky, amen. * Preukáž nám,
Pane, svoje milosrdenstvo,

Spodóbi, Hóspodi, vo večer séj
bez hrichá sochranítisja nám. *
Blahoslovén jesí, Hóspodi Bóže
otéc nášich, i chvál'no i
proslávleno ímja Tvoje vo víki,
amíň. * Búdi, Hóspodi, mĺlost'
Tvojá na nás, jákože

lebo dúfame v teba. *
Blahoslavený si, Pane, nauč
nás svoje pravdy. *
Blahoslavený si, Vládca, daj
nám porozumieť svoje
pravdy. * Blahoslavený si,
Svätý, osviet' nás svojimi
pravdami. * Pane, tvoje
milosrdenstvo je večné,
nepohrdaj dielom svojich rúk.
* Tebe patrí chvála, tebe patrí
pieseň. * Tebe, Otcu i Synu i
Svätému Duchu, patrí sláva
teraz i vždycky i na veky
vekov. Amen.

upováchom na Ťá. *
Blahosloven' jesí, Hóspodi,
naučí mja opravdánijem Tvojím.
* Blahosloven' jesí, Vladyko,
vrazumí mja opravdánijem
Tvojím. * Blahosloven' jesí,
Svjatýj, prosvití mja opravdániji
Tvojími. * Hóspodi, mίlost'
Tvojá vo vík, d'íl rukú Tvojéju
ne prézri. * Tebí podobájet
chvalá, Tebí podobájet pínije, *
Tebí sláva podobájet, Otcú, i
Sýnu, i Svjatómu Dúchu, * nýňi
i prísno, i vo víki vikóv, amíň.

Nasleduje prositeľ'ná ekténia. Diakon: Vykonajme našu večernú modlitbu
k Pánovi.

Lud: Pane, zmiluj sa.

Zastaň sa a spas nás, zmiluj sa a zachráň nás, Bože, svojou milosťou.

Lud: Pane, zmiluj sa.

Aby sme tento večer prežili v dokonalosti, svätosti, pokoji a bez
hriechu prosme si od Pána.

Lud: Daruj nám, Pane. *Takisto za každou d'alšou prosbou.*

Po zvolaní kňaz požehnáva ľud: Pokoj všetkým!

Lud: I tvojmu duchu.

Diakon: Skloňte si hlavy pred Pánom.

Lud: Pred tebou, Pane.

Kňaz modlítku na sklonenie hláv. Na jej konci je zvolanie: Nech je vždy
oslavovaná:

Lud: Amen.

Na litíji spievame najprv stichíru chrámového sviatku.

A potom stichíry Zosnutiu na 1. hlas (samohlasen):

Bolo vhodné, aby tí, čo na vlastné oči videli Slovo a slúžili mu, * videli aj telesné zosnutie jeho matky, * posledné tajomstvo, ktoré sa na nej uskutočnilo; * aby uzreli nielen Spasiteľovo vystúpenie zo zeme, * ale aby svedčili aj o presídlení jeho rodičky. * Preto zhromaždení zovšadiaľ Božou mocou prišli na Sion * a sprevádzali odchádzajúcu do neba, * vznešenejšiu ako cherubíni. * Aj my sa jej spolu s nimi klaníme ** ako tej, ktorá sa modlí za naše duše.

2. *hlas:* Vyššia nad nebesia, slávnejšia než cherubíni * a úctyhodnejšia ako všetko tvorstvo, * pre svoju nesmiernu čistotu sa stala príbytkom večného Bytia * a dnes odovzdáva presvätú dušu do synových rúk. * Spolu s ňou sa všetko naplňa radosťou ** a ona nám preukazuje veľké milosrdenstvo.

Nepoškvrená nevesta * a matka Naplnenia Otcovej dobrej vôle, * predurčená Bohu za jeho vlastný príbytok, * príbytok nezliateho zjednotenia, * dnes odovzdáva Stvoriteľovi a Bohu prečistú dušu, * ktorú dvíhajú beztelesné mocnosti so slávou hodnou Boha. * Do života prechádza tá, ktorá je matkou Života, * svieca neprístupného svetla, ** záchrana veriacich a nádej našich duší.

3. *hlas:* Pod'ťe, všetky končiny zeme, * chváľme úctyhodné presídlenie Božej matky, * ved' do Synových rúk položila nepoškvrenú dušu. * Tak bol skrze jej sväté zosnutie oživený svet * a žalmami, spevmi a duchovnými piesňami radostne oslavuje ** spolu s beztelesnými a apoštolmi.

Sláva, 5. hlas: Pod'ťe, zhromaždenie milujúcich sviatky, * pod'ťe a zostavme zbor, * pod'ťe, piesňami ovenčime cirkev na zosnutie Božej archy. * Dnes totiž nebo otvára náruč * a prijíma rodičku toho, ktorého ani celý svet pojať nemôže. * Zem prepúšťa prameň života * a ozdobuje sa dobrorečením a nádherou. * Anjeli tvoria zbor spolu s apoštolmi * a s úžasom hľadajú na prechádzajúcu zo života do života, * rodičku pôvodcu života. * Všetci sa pokloňme a modlime sa: * Nezabudni, vládkyňa, služobníctvo z tvojho rodu, ** ktoré verne oslavuje tvoje presväté zosnutie.

I teraz, hlas ten istý: Spievajte, ľudia, matke nášho Boha, spievajte! * Lebo dnes odovzdáva svoju presvetlú dušu * do prečistých rúk toho, * ktorý z nej prijal telo bez účasti muža. * Jeho aj neprestajne prosí, * aby daroval celému svetu pokoj ** a veľké milosrdenstvo.

Nasleduje litijná ekténia: Spas ľud svoj, Bože:

Eud na prvú prosbu odpovedá: Pane, zmiluj sa. 12 ráz

Na druhú prosbu odpovedá: Hóspodi, pomíľuj. 12 ráz

Na tretiu prosbu odpovedá: Kýrie, eléison. 12 ráz

Na štvrtú prosbu odpovedá: Pane, zmiluj sa. 12 ráz

Kňaz zvolanie: Vypočuj nás, Bože, Spasiteľu náš, nádej všetkých končín zeme:

Eud: Amen.

Kňaz: Pokoj všetkým!

Eud: I tvojemu duchu.

Diakon: Skloňte si hlavy pred Pánom.

Eud: Pred tebou, Pane.

Kňaz nahlas modlitbu na sklonenie hláv: Milosrdný Vládca, Pane Ježišu Kriste:

Eud: Amen. *A spievame stichiry na stichovni.*

Stichiry na stichovni (veršové slohy), 4. hlas (samohlasen):

Pod'ťe, ľudia, ospevujme presvätú čistú Pannu, * z ktorej nevýslovne vzišlo vtelené Otcovo Slovo, * volajme a hovorme: * Požehnaná si medzi ženami, * blažené lono, ktoré pojalo Krista. * Do jeho svätých rúk si odovzdala dušu, * modli sa teda, prečistá, ** za záchranu našich duší.

Verš: Vstaň, Pane, do svojho odpočutia, ty aj archa tvojej svätosti.

Dávidovu pieseň dnes zaspievajme, ľudia, Kristovi Bohu: * Za ňou privádzajú kráľovi panny * a jej družice privádzajú s plesaním a radosťou. * Veď tá, ktorá je z Dávidovho rodu, * vďaka ktorej sme boli zbožštení, * slávne a neopísateľne sa odovzdáva do rúk svojho Syna a Vládca. * My ju ospevujeme ako Božiu matku a voláme: * Zachráň nás, ktorí ťa vyznávame ako Bohorodičku, * zo všetkých protivienstiev ** a vyslobod' zo všetkých bied naše duše.

Verš: Dávidovi sa Pán zaviazal prísahou, je pravdivá a neodvolá ju.

Tvoje úctyhodné zosnutie, * presvätá čistá Panna, * spolu s množstvom anjelov na nebesiach * aj my, ľudské pokolenie na zemi, blahorečíme, * lebo si sa stala matkou Krista Boha, * Stvoriteľa všetkého. * Modlíme sa, neprestávaj ho prosiť za nás, * ktorí sme zložili nádej na Teba a na Boha, ** všeospevovaná panenská Bohorodička.

Sláva, i teraz:

Keď si odišla, Bohorodička Panna, * k tomu, ktorý sa z teba nevýslovne narodil, * boli tam Jakub, Boží brat, a prvý veľkňaz, Peter, * najvznešenejší vodca, prvý medzi teológmi, * a celý božský zástup apoštolov. * Objasňujúcim bohoslovím ospevovali * božské a bázeň vzbudzujúce tajomstvo prozreteľnosti Krista Boha. * Pochovali tvoje telo, počiatok života, * ktoré prijalo Boha * a radovali sa, Všeospevovaná. * Hore zase presväté a najvážnejšie anjelské mocnosti * divili sa zázraku, zomkli sa jeden k druhému a volali: * Zdvihnite vaše brány * a prijmite tú, ktorá porodila Stvoriteľa neba a zeme. * Oslavnými slovami ospevujme vznešené a sväté telo, * ktoré pojalo nám Neviditeľného a Pána. * Preto aj my, keď slávime tvoju pamiatku, * voláme ti, Všeospevovaná: ** pozdvihni roh kresťanov a zachráň naše duše.

Teraz prepustiš, Pane, svojho služobníka podľa svojho slova v pokoji. Lebo moje oči videli tvoju Spásu, ktorú si pripravil pred tvárou všetkých národov, Svetlo na osvietenie pohanov a na slávu Izraela, tvojho ľudu.

Nýňi otpuščáješi rabá Tvojehó, Vladýko, po hlahólu Tvojemú, s mírom: jáko víďista oči mojí spasénije Tvojé, jéže jesí uhotóval pred licém vsích ľuděj, svít vo otkrovénije jazýkov, i slávu ľuděj Tvojích Isráiľa.

Trojsvätý. Sláva, i teraz: Presvätá Trojica: Pane, zmiluj sa. (3 razy) Sláva, i teraz: Otče náš: A spievame tropár tri razy. Kňaz tri razy dookola okiadza litičné dary.

Tropár, 1. hlas:

Pri pôrode si panenstvo zachovala, * pri zosnutí si svet neopustila, Bohorodička, * prešla si do života, ty, ktorá si matkou Života. ** svojimi modlitbami oslobodzuješ od smrti naše duše.

V roždeství d'ívstvo sochraníla jesí, * vo uspéniji míra ne ostávila jesí, Bohoródice, * prestávilasja jesí k životú, máti súšči životá: ** i molítvami tvojími izbavľáješi ot smérti dúšy náša.

Nasleduje požehnanie chlebov, pšenice, vína a oleja.

Diakon: Modlime sa k Pánovi.

Lud: Pane, zmiluj sa.

Kňaz nahlas číta túto modlitbu: Pane Ježišu Kriste, Bože náš, ty si požehnal päť chlebov a nasýtil si päťtisíc ľudí, preto aj teraz, Vládca, požehnaj tieto chleby, pšenicu, víno a olej a rozmnož ich v tomto meste i po celom svete. Posväť veriacich, ktorí z nich budú požívať, lebo ty, Kriste, Bože náš, žehnáš a posväcuješ všetkých.

Preto vzdávame slávu tebe i tvojmu Otcovi, ktorý nemá počiatok i tvojmu presvätemu, dobrotivému a životodarnému Duchu teraz i vždycky i na veky vekov.

Lud: Amen.

Kňaz: Nech je požehnané Pánovo meno odteraz až na veky.

Lud: Nech je požehnané Pánovo meno odteraz až na veky.

Dva razy

A žalm 33 do polovice:

Pána chcem velebiť v každom čase, moje ústa budú ho vždy chváliť.

V Pánovi sa bude chváliť moja duša; nechže to počujú pokorní a nech sa tešia.

Velebte so mnou Pána a oslavujme jeho meno spoločne.

Hľadal som Pána a on ma vyslyšal a vytrhol ma zo všetkej hrôzy.

Na neho hľad'te a budete žiarit' a tvár vám nesčervenie hanbou.

Úbožiak zavolať a Pán ho vyslyšal a vyslobodil ho zo všetkých tiesní.

Ako strážca sa utáborí anjel Pánov okolo bohabojných a vyslobodí ich.

Skúste a presvedčte sa, aký dobrý je Pán; šťastný človek, čo sa utieka k nemu.

Vy, jeho svätí, bojte sa Pána, ved' bohabojní núdzu nemajú.

Boháči sa nabiedia a nahladujú, ale tým, čo hľadajú Pána, nijaké dobro chýbať nebude.

Kňaz: Požehnanie Pánovo nech je na vás s jeho milosťou a láskou teraz i vždycky i na veky vekov.

Lud: Amen.

Prepustenie:

Diakon: Premúdrost'!

Lud: Požehnaj!

Kňaz: Nech je zvelebený a oslávený Kristus, náš Boh, teraz i vždycky i na veky vekov.

Lud: Amen. Upevni, Bože, svätú pravú vieru na veky vekov.

Kňaz: Presvätá Bohorodička, zachráň nás.

Lud: Čestnejšia si ako cherubíni a neporovnateľne slávnejšia ako serafíni, bez porušenia si porodila Boha Slovo, opravdivá Bohorodička, velebíme ťa.

Kňaz: Sláva tebe, Kriste Bože, naša nádej, sláva tebe.

Lud: Sláva Otcu i Synu i Svätému Duchu i teraz i vždycky i na veky vekov. Amen. Pane, zmiluj sa, Pane, zmiluj sa, Pane, zmiluj sa.

Požehnaj!

Kňaz: Kristus, náš pravý Boh, na prosby svojej prečistej Matky, ktorej slávnostný sviatok Zosnutia dnes radostne slávime, i všetkých svätých, nech sa nad nami zmiluje a spasí nás, lebo je dobrý a miluje nás.

Lud: Amen.

Táto brožúrka vznikla pôvodne pre potreby Stretnutia gréckokatolíckej mládeže Bystrá 2003. Slovenské texty sú poskladané z oficiálneho prekladu božskej liturgie sv. Jána Zlatoušťa, z knihy Modlitby a piesne, preklad menlivých častí na sviatok Zosnutia presvätej Bohorodičky je dielom Spoločnosti svätých sedmopočetníkov (c). Cirkevnoslovanské texty sú prepísané z oficiálneho vydania časoslova. Akékoľvek pripomienky k prekladom menlivých častí sú vítané, posielajte ich na adresu andreios@nfo.sk.